

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ

Δώρον Δραχμῶν 5 ἕως 52,50

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Διάπλαισι» διὰ τὸ 1916 πρὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 152ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Ἀγούστου - Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 20ης Δεκεμβρίου...

594. Δογματικὸς Λεξιγραφὸς

Σ' ἐσάν, λῦτα, ἀν προστεθῆ Ὁ ἰδικός σου πρὶς...

595. Στοιχειοτονόγραφος

Μικρὰ νῆρος τοῦ Αἰγαίου. Ἄν με ἀποκεφαλίσῃς...

596. Τονόγραφος

Πόλιν τῆς Μακεδονίας Ἐάν παροῦσιονίσης...

597. Πυραμίς

Οἱ στανροὶ νῆρος τοῦ Αἰγαίου. *+* = Υἱός τοῦ Ἰακώβ...

598. Ἐπιγραφῆ

Ι Ε Ι Γ Ε Ν Ν Ο Δ Ν Α Ρ Ι Ο Ο Γ Ο Ο Δ Δ Α Ν Υ Ρ Σ Τ Ε Σ Ο Ε Δ Ε

Ζητεῖται ἡ ἀνάγκησις τῆς Ἐπιγραφῆς ταύτης. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐνδόξου Κυανολεύκου

Table with 10 columns and 10 rows of numbers for puzzle 599.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεσοσηματικῆς Ἀκτῆς 600. Ἀκροστιχὴ ἐξ ἀντιθέτων.

Νὰ εὐρεθῶσιν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων τοιαῦτα...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐξοριστοῦ Παύλου 601. Φωνηεντόλιτον.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ναυτοπούλας 602 Γρίφος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πεταχτῆς Νεραϊδοῦλας

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πενταχτῆς Νεραϊδοῦλας

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 36καὶ 37

443. Σύντροφος (σύ, ἀτροφ,)-444. Νυνεὶ (νῦ, ναι, βῆ.)-445. Ἥλιος-Ἥλιος.-446. Ὅρος-ὄνος.

447. Θ Η Σ 448-450. 1. Ἄν καινούργιους φίλους κἀνῆς...

451. Πῦρ, πυρκα, πῆρα, Θῆρα, θήρ, ἀήρ. 2. Ὅνος, οἶνος, οἶος, Ἴος, Ἰαπος. 3. Πῆλος, πόλος, πῆρος, Πᾶρος.

454 (κατὰ λῆθος 441). ΑΣΤΡΟΣ, ΠΙΝΔΟΣ, ΣΠΙΝΟΣ, (Ἄσπῆς, Σπῆδῆς, Πῆδῆς, Ρόδῆς. Ν. ὈλορΟΣ, Σέσωστρις.)-455. Ἡ πονηρία δὲν εἶνε ἐλάττωμα.

456. Καλλίστην χορῶν τὸ τῆς αἰδοῦς ἐοῦθημα (καὶ εἰς τῶν -χορῶν- τῶν εἰς ἐδ - οὐς ἐρ ἢ ὄμα.)

457. Λειψία (λίψ, ἴα).-458. Σόμπαν (Σήμ, Πάν).-459. Ἀγγελοσ - Ἀγγελοσ.-460. Μαργαρίτης - μαργαρίτα.

461. Ε Κ Τ Ω Ρ 462. Ε Λ Λ Α Σ Ε Ρ Α Τ Ω Δ Ε Ω Ν Δ Ι Μ Ο Σ Α Ω Τ Μ Η Λ Ο Ν Α Ν Σ Ο Λ Ω Ν Σ

463. ΑΕΤΟΣ (Ἄσθενῆς, Ἐξω, Τολμηρός, Ὀχι, Σώζω.)- 464. ΑΡΙΘΜΟΣ (ροῖα, ἰσθμός, ἄφρατος, Μαρία, Ὀμηρος, Σάμος)- 465. Θαρρεῖν χροῖ.-466. Μῆ πᾶσι πίστευε (μὴ π' ἄς -ὕπ εἰς τὰ βέ.)

ΜΙΚΡΑΙ ἈΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀθήνη, δέχομαι προσηλασάν ἀλληλογραφίαν, Διεύθυνσίς μου, ὁδός Ὑψηλάντου 110, Πάτραι.-Μεγάλῃ Ἑλλάδι.

Ἐἴσα ἐλευθέρου, Πειρακτικῆς, νὰ παρατηρήσῃς ἐκ τοῦ Συνδέσμου μας, ἀλλὰ τότε διατι μετέχεις τῆς ἰδρυσέως του.-Ἐνα Χιωτάκι.

Δέχομαι παντός εἶδους ἀναλλαγὰς καὶ ἀλληλογραφίαν, Ἑλληνιστί, Γαλλιστί, καὶ Ἀγγλιστί.-Διεύθυνσις: Ἐνα Χιωτάκι, Χίον.

Ἀναλλάσσω c. p. πανταχῶθεν. Ἐνα Βολιώτακι Poste Restante, Βόλον.

Φοιτητικὴ διαθέτων ὄρας τινὰς ζῆσαι παραδόσεις μαθητῶν Δημοτικῶν ἀντὶ μετρίας ἀμοιβῆς. Πληροφοραὶ παρ' ἡμῖν.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Ἰω. Α. Πελεκάνος, Κωνστ. Μπατιστάτος, Ἀσασία Α. Πυλαγιάνου, Αἰλιέ Γε. Γκαρῶ, Σαυρίδου Κοιλίας Ἀγγελικῆ Κασνή, Ἐμ. Θ. Κασσαβέτης, ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Γεώργ. Β. Λαχανάς, ΒΟΛΟΥ: Ἥλ. Ἀ. Ἀεθαβάνης, Χρ. Γ. Χρυσόχου, Γ. Γ. Ἥλιος, Ζαχ. Αεθῆς, ἸΘΑΚΗΣ: Χρ. Ρεμαντάς, Τάσος Γ. Παύσης, ΚΑΛΑΜΩΝ: Σπ. Γ. Γεωργιάδης, ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Χριστίνα Δημοσιλίτσα, Σοφὸς τοῦ Μέλλοντος, ΚΕΦΑΛΛΑΙΩΝ: Μαρία Α. Ζακυνθινῶ, ΛΑΜΙΑΣ: Μίνα Α. Τσαλί, ΛΑΥΡΙΟΥ: Ἀνδριάννα Γ. Δελατοῦρα, Ν. Π. Κατσούλης, ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Ἀγαπῶ τὴν Διάπλαισι, ΠΑΤΡΩΝ: Γεωρ. Σ. Αἰνεργάνος, ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀνδρόν. Σ. Χρηστίδης, Κωνστ. Σ. Χρηστίδης, Πάνθη Χ. Κολυβάς, Ν. Πρωτονοῦγιος, ΣΥΡΟΥ: Κ. Σαλάγα, Σπυρ. Γ. Κολοκοθῆς, ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Χρ. Κ. Θεοδοφοπούλος, Μαρκησία τῆς Χάρτιος, Βοσκοπούλα τοῦ Βουνού, Ἄνθος Μαῦτου, Νεράϊδα. Ἐρῶθα Καμῆλα, Λάμπων Ἥλιος Ἴνδαλμα τῆς Τριπόλεως, Βαλντιφοφάγος Ἀριάς, Λόρδος Λίστας, Μελαχρονὸ Ἀγγελοῦδακι, Μελαχρονὸ Διαβολάκι, Μικρὰ Σανθρακίτσα, ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ἀναστ. Χρ. Λεμπέτης.

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὄνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληροῦδα καὶ ἐκληροῦθησαν οἱ ἐξῆς δύο: ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΔΕΒΗΣ ἐν Βόλῳ καὶ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΔΗΜΟΥΑΪΤΣΑ ἐν Κερκίρῳ, οἱ ὅμοιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Νοεμβρίου.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 8 (οἱ ἐξῆς: 5, 7, 15, 18, 19, 20, 21, 23) πρὸς φρ. 1 ἑκάστος καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1.10, διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ 1.30 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τόμοι 11 οἱ ἐξῆς: 1, 4, 6, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24) πρὸς φρ. 2,50 ἑκάστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 10ος, 13ος, 17ος ἐξηγληθῆσαν.) ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894-1914)

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, ὃν ἑκάστος τιμᾶται: Ἄδελφος φρ. 3-Χρυσόδ. φρ. 6. Διὰ τὰς ἐπαρχ. ἄδελφ. 3,50, χρυσα. 6,50 Διὰ τὸ ἔξωτερ. φρ. 4.-- φρ. 7.--

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὃν ἑκάστος τιμᾶται ἐλευθέρου ταχ. τελών: Ἄδελφος φρ. 7-Χρυσόδελος φρ. 10.

Τόμοι 9: τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1914, ὃν ἑκάστος τιμᾶται: Ἄδελφος φρ. 8-Χρυσόδελος φρ. 10.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Ἐσωτερικοῦ Ἐξωτερικοῦ Ετήσια... ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ἐν Ἀθήναις, 7 Νοεμβρίου 1915

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (Συνέχεια)

Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἤξευρε ποῖον ναυκούση κ' ἐδίταζε μεταξὺ τῶν ἀντιθέτων διαταγῶν. Ἄλλ' ἢ μὴς Μπριδὺ εθύμωσε. Ἄ, σὲ παρακαλῶ! ἐρώναζε, κτυπῶτα τὸ πόδι τῆς εἰς τὸ πάτωμα ἔχω, ναὶ ἢ ὄχι, τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσω τὰ χρήματά μου ὅπως θέλω...

τὸ ξενοδοχεῖον τόσον εὐτυχῆς, ὅσον δὲν ὑπῆρξε ποτέ, οὔτε τὴν ἡμέραν ποῦ ἔμαρθη, ὅτι εἶχε κερδίσει τὸ ἑκατομύριον. Ἐπληρώθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μὴς Μπριδὺ, ἀλλὰ μὴς μὴς Μπριδὺ χρηστῆς καὶ τιμίας ἐξ αἰτίας του. Ποῖα εὐτυχία ἠμποροῦσε νὰ συγκριθῆ με αὐτῇ; ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' Η ΝΕΑ ΕΡΓΑΣΙΑ Εἰς τὸ πρακτορεῖον Παρέξ...

Ἐνα συνάροισις παράδοξος καὶ γραφικῆς... (Σελ. 390 στ. 6')

δίαχυσιν. Ἐάν με θέλετε ἀκόμη, σὰς ἀκολουθῶ παντοῦ καὶ πάντοτε. Καλά! ἀπεκρίθη ἡ Ἀμερικανίς. Ἐλα λοιπὸν τὰ πόγωμα στὰς τρεῖς, στήν ὁδὸν Φλωρίδα, καὶ περιμένε με ἀπέξω ἀπὸ τὰ γραφεῖα τοῦ πρακτορείου Παρέξ. -Τοῦ πρακτορείου Παρέξ; τί εἶνε αὐτό; -Θὰ ἰδῆς... Ἐχω τὸ σχεδίου μου καὶ εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ βροῦμε καὶ οἱ δύο ἐργασίαι γιὰ νὰ κερδίζουμε τὸ ψωμί μας. Σπῆξε μου τώρα τὸ χέρι, μὰ ὁ μ. π. ὄ. Εἶνε τίμιον σάν τὸ δικό σου. Ὁ Ραούλ ἔδραξε τὴν χεῖρα (τὴν ὁποῖαν τῷ ἔτειναν ἡ Ἀμερικανίς καὶ τὴν ἐσφιξε με δύναμιν. Κατόπιν ἐξῆλθεν ἀπὸ

τῆς στιγμῆς τῆς συνεντεύξεως, καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὰς περάσῃ με περιπατοῦν ἀνὰ τὴν πόλιν, διὰ νὰ ἐπανίδη τὰ γνώριμα μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπωλοῦσεν ἄλλοτε τὰς ἐφημερίδας του. Καὶ νὰ συλλογιζέται ὅτι πρὸ ὀλίγου ἀκήμη ἤθελε νὰναλάβῃ τὸ ἐλεεινὸν αὐτὸ ἐπάγγελμα! Τώρα ὄχι! Τώρα εἶχε τὴν προστασίαν τῆς μὴς Μπριδὺ καὶ δὲν ἐφοβεῖτο τίποτε. Ὅλα τὰ ἔβλεπεν ὠραία, ρόδινα. Ἦτο ἀληθινὰ εὐτυχῆς. Καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔτρεχαν εἰς τοὺς δρόμους τῆς μεγαλοπύ-

λεως βιαστικοί, σκεπτικοί, σκυμμένοι, σκυθρωποί, μόνος ο μικρός Ραούλ περιπλανάτο ασκόπως, ως περιπατητής, με τὸ μέτωπον ὑψηλά, με τὰ χέρια στῆς τσέπης, σφυρίζων ἕνα τραγουδάκι καὶ περιεργαζόμενος τὰς βιτρίνας τῶν μαγαζιῶν.

Ὅταν ἐκουράσθη, ἐπήρσε τὸ τραύμ. καὶ ἐπήγχε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Ζωολογικὸν Κή-

«Ὁ Ραούλ περιπλανᾶτο ασκόπως» (Σελ. 390 στ. α΄.)

πον. Κατόπιν εἰσῆλθεν εἰς μίαν κομφοιτερίαν (ζαχαροπλαστεῖον), καὶ μετὰ τὰ ἐλίγα τσέπας οὐκ εἶμεναν, ἔφαγεν ἕνα γλύκισμα καὶ ἤπιεν ἕνα ποτήρι γάλα.

Ἦτο εἰς τὴν ὁδὸν Φλωρίδα. Καὶ ἐν τέταρτον πρὸ τῆς ὠρισμένης ὥρας, ἐπερίμεναν εἰς τὸ πεζοδρόμιον, πρὸ μιᾶς θύρας, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶχεν ἰδῆ μεταλλίνην πλάκα μετὰ τὴν ἐπιγραφήν: «Πρακτορεῖον Περὲξ».

Ὅτε κἀν ἠρώτησε τι ἦτο αὐτὸ τὸ Πρακτορεῖον, ὅπου θὰ ἤρξετο νὰ τὸν ἀνταμώσῃ ἡ Ἀμερικανίς. Διότι τώρα εἶχε πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν μίς Μπρίτζ καὶ ἦτο βέβαιος, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐργασίας καλῆς καὶ ἐντίμου.

Ἐσυχώτατος λοιπόν, ἐπερίμενε τὴν ἀφίξιν τῆς κυρίας του.

Εἰς τὰς τρεῖς ἀκριβῶς, μία ἄμαξα ἐσταμάτησε πρὸ τῆς θύρας τοῦ Πρακτορείου, ἕνα μεγάλο καπέλο μετὰ ἄσπρον πτερόν ἐπλαισιώθη ἀπὸ τὴν θυρίδα καὶ ἡ μίς Μπρίτζ ἐπήδησεν ἑλαφρὰ πρὸς τὸν Ραούλ.

Ὁ μικρός, συνειθισμένος ὡς τώρα νὰ βλέπῃ τὴν κυρίαν του μετὰ τὴν στολήν τοῦ κἀμπεο, κομψὴν πάντοτε, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἥμισυ ἀνδρικήν, — κατεγορηθεὶς ποῦ τὴν εἶδε τώρα ὡς κυρίαν τοῦ κόσμου,

μετὰ τουαλέτταν ἐντελῶς γυναικείαν καὶ θαυμασίας πράγματι κομψήν.

— Ἐλα τοῦ εἶπε, μὲ ἄ ὁ μ π ὁ ὁ, δὲν ἔχομε νὰ γάνωμε καιρὸ.

Ἀνέβησαν μίαν μαρμαρίνην σκάλαν καὶ ἐφθάσαν εἰς ἕνα μέγαν προθάλαμον, οἱ τοῖχοι τοῦ ὁποίου ἦσαν τριγυρισμένοι ἀπὸ πάγκους. Πολλοὶ ἄνθρωποι ἐκάθητο, ἢ ἐστῆσαν ἐκεῖ καὶ ἐπερίμεναν. Ἦτο μίαν συνάθροις παράδοξος καὶ γραφικῆ. Ἐδῶ ἄνδρες πελώριοι, ἀθλητικοί, μετὰ ἄλλοκοτα κοστούμια κορρὲ ἐκεῖ γυναικες ξανθαί, φοροῦσαι ἀκόμη τὰ ταξιδιωτικὰ των καὶ ὀδηγοῦμενα ἀπὸ ἕνα θορυβώδη, φωνακλᾶν Ἰσπανόν ἄλλοῦ κορίτσια μετὰ μὲ γιὰ κόκκινα ἢ ἄσπρα καὶ μετὰ κομψὰ σκαρπίνια χορευτριῶν. Ἦσαν καὶ γυναῖκες χαλκοπρόσωποι, Ἰνδαί, ἐτοιμοὶ ἀνὰ ποῦν τὴν τύχη εἰς ὅποιον ἐπερνοῦσαν ἀπὸ πλησίον των. Καὶ νέοι εὐχίητοι, ἑλαστικοί, προφανῶς ἀροβάται, ποῦ ἔκαμαν κάπου-κάπου καμμίαν τὸ ὁ μ π α ν, ἔτσι, διὰ νὰ μὴ γάνουν τὴν συνήθειαν. Καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἕνας κωμικώτατος νάνος, μετὰ μικροσκοπικὰ πόδια καὶ πελώριον κεφάλι, εἰς τὸ ὅποιον ἐφοροῦσε ψηλὸ καπέλι μετὰ κονκάρδαν.

Οἱ ἄνθρωποι αὗτοι ὠμιλοῦσαν γλώσσας διαφόρους. Ἦκουες ἀγγλικά, γερμανικά, ἰταλικά, ἰσπανικά. Τὰ ξανθὰ κορίτσια ἐτερέτιζαν ἕνα γαλλικὸν τραγουδάκι. Καὶ εἰς τοὺς τοί-

χους, ρωμαλέοι ἄνδρες ἐκάρφωναν πελώριες ρεκλάμες. Εἰς μίαν ἀπὸ αὐτὰς, ἦτο ζωγραφισμένη μία γυναίκα, ἢ ὁποία ἐθγαιεν ἀπὸ τὸ στόμιον ἑνὸς κανονιοῦ καὶ ἐπετοῦσαν ὡς σφαῖρα ἐπάνω ἀπὸ ἕνα πλῆθος καταπλήκτων θεατῶν. Ἄλλη παρίστανε νέους μετὰ γιὰ κόκκινα, οἱ ὅποιοι ἐπήδουσαν ἀπὸ μονόζυγα ἢ αἰώρας, εἰς ἀποστάσεις ἰλιγγιώδεις.

Κάθε δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας, ἀπὸ ἕν γραφεῖον, εὐρισκόμενον εἰς τὸ βάθος τοῦ προθαλάμου, ἐξήρχοντο ἄνθρωποι, διπλώνοντες ἐπιμελῶς κατὰ χαρτιά, τὰ ὅποια προφανῶς ἦσαν συμβόλαια προσλήψεως. Καὶ ἀκριβῶς, ἡ μίς Μπρίτζ ἐξηγοῦσεν εἰς τὸν Ραούλ, ὅτι εὐρίσκοντο εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ μεγαλητέρου πρακτορείου τῆς Ἀμερικῆς πρὸς ἐμπισθωσιν «φαινομένων» ἢ «καλλιτεχνῶν» τοῦ ἱπποδρομίου καὶ τοῦ μ ο ὤ κ ι χ ὶ λ λ.

Τότε ο μικρός ἐνόησε τοὺς σκοποὺς τῆς κυρίας του. Διὰ νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἀφοῦ ἐγάρισε πλέον τὴν κακῶς ἀποκτηθεῖσαν περιουσίαν της, ἤρξετο νὰ ζητήσῃ θέσιν, νὰ ἐμπισθωθῇ ὑπὸ τοῦ πρακτορείου. Θὰ ἐχρησιμοποίηι οὕτω τὴν θαυμασίαν σκοπευτικὴν της ἰκανότητά, τὴν ὁποίαν ὁ Ραούλ ἐγνώριζε καλά.

Ἐν τούτοις ἡ ἀναμονὴ παρετεινετο καί, διὰ νὰ σκοτώσῃ τὸν καιρὸν, ὁ Ραούλ

ἐβόλευ ἀπὸ τὴν τσέπην του τὸ λεύκιμα του καὶ τὸ μολύβι του, ποῦ εἶχε νὰ τὰ μεταχειρισθῇ πρὸ πολλοῦ. Καὶ κρυφά, εἰς τὰ γόνατα, ἐσχεδίασε δύο-τρεῖς γελιογραφίας τοῦ ἀστείου νάνου, τὰς ὁποίας ἐδείξεν εἰς τὴν μίς Μπρίτζ.

— Εἶνε πολὺ ἐπιτυχημένες, μ π ὁ ὁ, τῷ εἶπεν ἡ Ἀμερικανίς. Μοῦ φαίνεται ὅτι θὰ μπορούσαμε νὰ χρησιμοποιήσωμε καὶ τὸ δικό σου ταλέντο... Ἄρισε νὰ ἰδοῦμε !..

Ὁ παράξενος κ. Διευθυντής

Τὴν στιγμήν ἐκινήθη, ἕνας ὑπάλληλος τοῦ Πρακτορείου τοὺς ἐπλησίασε καὶ θαυμάζων προφανῶς τὴν πολυτελεῖ τουαλέτταν καὶ τὴν ὠραιότητά τῆς μίς Μπρίτζ, τὴν ἠρώτησεν εὐγενῶς τί ζητεῖ.

— Θέλω νὰ μιλήσω στὸν κύριον Διευθυντήν, ἀπεκρίθη ἡ Ἀμερικανίς.

— Δι' ἐργασίαν;

— Μάλιστα.

— Πολὺ καλά. Θὰ προσπαθῶ νὰ τὸν ἰδῆτε ἀμέσως.

Πραγματικῶς, μετὰ ἑλίγα λεπτά, ὁ ὑπάλληλος ἐπέστρεψε νὰ τοὺς παραλάβῃ, διὰ νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντοῦ.

Ὅταν ἐσερκώθησαν ἀπὸ τὸν πάγκον,

«Διὰ νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντοῦ.» (Σελ. 390 στ. γ΄.)

ὁ Ραούλ παρετήρησεν, ὅτι ἡ μίς Μπρίτζ ἐκουβαλοῦσεν ἕνα δερμάτινον σάκκον, κομψὸν βέβαια, ἀλλὰ πολὺ ὀγκώδη καὶ μακρουλόν.

«Τι νὰ ἔχῃ μέσα;» ἀποροῦσεν ὁ μικρός.

Εἰσῆλθον εἰς τὸ γραφεῖον, τοῦ ὁποίου οἱ τοῖχοι ἦσαν σκεπασμένοι μετὰ γεωγραφικοὺς χάρτας. Ἐνας ἄνθρωπος χονδρὸς καὶ φαλακρὸς, ἐκάπνιζε τὸ ποῦρο του, ἐξηλωμένος εἰς μίαν μηχανικὴν πολυθρόναν, ἐμπρός εἰς πελώριον τραπέζι,

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΤΑ ΚΟΥΜΑΡΑ

Ἀγαπητοί μου,

ΡΕΛΛΑΙΝΟΜΑΙ
Ξέρετε, γὰρ κούμαρα. Μοῦ ἀρέσουν καὶ ἔταν τὰ βλέπω καὶ ἔταν... τὰ τρώγω. Μοῦ ἀρέσουν χῦμα εἰς τὰ μεγάλα καλάθια, μοῦ ἀρέσουν μέσα εἰς τὰ μικρὰ χάρτινα χωνιά, μοῦ ἀρέσουν

πρὸ πάντων κρεμασμένα εἰς τὰ κλαδιά τῆς κουμαριᾶς ἀνάμεσα εἰς τὰ πράσινα φύλλα των. Μοῦ ἀρέσουν ὅταν τὸ κόκκινον χρώμα τους, ἀπὸ τὴν ὠριμότητα, γίνεταὶ σὰν βυσσινί· μοῦ ἀρέσουν καὶ ὅταν εἶνε ὀγούρα καὶ ὑποκίτρινα, καὶ ὅταν εἶνε κατακόκκινα σὰν αἷμα. Μοῦ ἀρέσουν ὅταν λυώνουν γλυκύτατα εἰς τὸ στόμα, καὶ ἀκίμη ὅταν εἶνε σκληρά, ἀνοστα καὶ γεμίζουν τὰ δόντια μετὰ ἀγκυθία ἢ τὰ πετραδάκια ἐκεῖνα τοῦ φλοιοῦ των.

Τελιοσπᾶντων τρελλαινομαί γὰρ κούμαρα! Ὅταν ἐμφανίζονται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, μοῦ φαίνεται ὅτι ξαναγεμίζει ἡ ἀνοιξίς καὶ αἰσθάνομαι περισσότερο χαρὰν παρὰ ὅταν βλέπω τὰ κεράσια τοῦ Μαΐου. Ἡ λαμπρά των ὄψις μετὰ κίτρινον καὶ τὴν γαυροσύνην των ἐξαισίων, νομίζω δὲ ὅτι ἡ φύσις δὲν ἔκαμνεν ὠραιότερον καὶ δροσερώτερον καρπὸν ἀπὸ αὐτὰ τὰ κούμαρα, τὰ ὅποια ἐν τούτοις δὲν διατηροῦν ἐπάνω των οὔτε ἔγχος δροσιάς. Μόνον ἡ σιληπνότης τῶν ζωηρῶν των χρωμάτων τὰ κάμνει νὰ φαίνονται σὰν ὑγρὰ, σὰν βρεγμένα, ὥστε καὶ τὸ πλέον ξηρὸν κούμαρον νομίζεις ὅτι εἶνε γλυκόν, τῆς ὥρας.

Μαζάζουν σὰν ἔργα τέχνης... Ἀλλὰ πῶς μοῦ ἤλθε σήμερον νὰ σὰς μιλήσω διὰ τὴν ἀγάπην μου πρὸς τὰ κούμαρα; Εἶδα πρὸ ὀλίγου κανένα μέγαν φορτίον ἀπὸ τὴν Πεντέλην, εἰς τὴν γωνίαν τοῦ δρόμου καὶ ἤκυσσα, ὅτι θὰ ἔχωμεν βαρὺν χειμῶνα, ἐπειδὴ φέτος τὰ κούμαρα εἶνε ἀφθονα; Δὲν εἶνε μόνον αὐτὸ. Διὰ τὰ κούμαρα γίνεταὶ κατ' αὐτὰς πολὺς λόγος εἰς τὰς ἐφημερίδας. Καὶ τὴν ἀφορμὴν ἔδωκε μία κομψὴ καὶ ὠραία κυρία τῶν Ἀθηνῶν, ἢ ὁποία ἐσπέφθηνα γκαρνιέρο τὸ καπέλλο της μετὰ κούμαρα... φυσικά. Τοῦτο ἐθεωρήθη μεγάλη καινοτομία, τόλμημα, σχεδὸν ἐπαναστάσις καὶ ἐσχολιάσθη καθ' ἑλous τοὺς τρόπους. Ἄλλοι τὸ ἤφρον ὠραῖον καὶ πρακτικόν ἄλλοι ἀσχημον καὶ μάταιον. Οἱ δεύτεροι μάλιστα ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ φύσις δὲν εἰμπορεῖ νὰ ναντικαταστήσῃ τὴν ἔχνην εἰς τὰ κοσμήματα

μας, μολοντοὶ ἡ τέχνη δὲν κάμνει ἄλλο παρὰ νὰ ναντικαταστήσῃ τὴν φύσιν. Καὶ αὗτοι, εἶπαν, εἶνε ὁ ἄλλος δὲν τὸν ὅποιον τὰ καπέλλα τῶν κυριῶν θὰ ναντικαταστήσονται πάντοτε μετὰ ψεύτικα κούμαρα, μετὰ ψεύτικα κεράσια, μετὰ ψεύτικα σταφύλια, μετὰ ψεύτικα τριαντάφυλλα καὶ μετὰ ψεύτικα ποῦλια.

Αὐτὸ εἶνε ἀληθινόν. Ἡ τέχνη δὲν ἀντικαθίσταται, οὔτε εἰς τὰ κοσμήματά μας, οὔτε εἰς τίποτε ἄλλο. Ἐνα ψεύτικον τριαντάφυλλον εἰμπορεῖ νὰ εἶνε ἀπαράλλακτον μετὰ ἕνα φυσικόν. Ἀλλ' ἀν ἀκούσῃς, ὅτι τὸ τριαντάφυλλον τοῦ θαυμάζει ὡς ψεύτικον εἰς τὸ καπέλλο μιᾶς κυρίας, εἶνε φυσικόν, θὰ αἰσθανθῆς κάποιαν ἀπογοήτευσιν. Διότι τὸ ψεύτικον σοῦ προσθέτει εὐχαρίστησιν ἐκ τῆς ιδέας, ὅτι κάποιος τεχνίτης τοῖ ἐμίμηθη τελειῶς.

Ἡ μεγαλητέρα ἰσως ἀπέλαυσις ποῦ μὰς δίδουν τὰ προϊόντα τῆς τέχνης, προέρχεται ἀπὸ αὐτὸ: δηλαδὴ ἀπὸ τὴν ἰκανότητα τῆς μιμήσεως. Τὸ στοιχεῖον αὐτὸ λείπει ἀπὸ μίαν φυσικὴν διακόσμησην ἐπομένως δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἰκανοποιῇ τὸ γούστο μας ὅσον μίαν τεχνητή. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν θὰ ἰδοῦμεν ποτὲ ἀληθινὰ φρούτα καὶ λουλούδια ἐκεῖ ποῦ χρειάζονται τεχνητά, καθὼς καὶ τὰνάπαλιν.

Ἐξῆρα νὰ καπέλλο μιᾶς κυρίας, ὡς ἔργον τέχνης, ὡς καλλιτέχνημα, πρέπει νὰ ἔχῃ λουλούδια ψεύτικα, ἀπομιμήσεις τῆς φύσεως, Ἀπεναντίας τὸ ἀνοδοχεῖον τῆς σάλας πρέπει νὰ ἔχῃ λουλούδια ἀληθινὰ, διότι αὐτὸς εἶνε ὁ προορισμὸς του. Καπέλλο μετὰ λουλούδια ἀληθινὰ μὰς φαίνεται σὰν βάζο μετὰ λουλούδια ψεύτικα. Ἀσχημον καὶ τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο...

Αὐτὰ τὰ ζητηματάκια, καὶ ἄλλα πολλά, ἔφερον εἰς τὸ μέσον ἡ τόλμηρά ἀπόπειρά τῆς ὠραίας Ἀθηναίας. Ἐν τούτοις ἡ κυρία αὕτη ἔχει γούστο. Διότι μόνον ἰσως τὰ κούμαρα ποῦ διάλεξε διὰ τὴν καινοτομίαν της ἀποτελοῦν ἐξαιρέσιν, Ὅμοιάζουν, ὡς εἶπαμεν, τὸσον πολὺ μετὰ τεχνητὰ, μετὰ ψεύτικα! Μολοντοὶ θὰ ἤμουν πρόθυμος νὰ ὁμολογήσω, ὅτι μετὰ πλανᾶ εἰς τοῦτο ἡ συμπάθειά μου. Ἰσως ἐπειδὴ μοῦ ἀρέσουν τὰ κούμαρα, θέλω νὰ τὰ βλέπω καὶ εἰς τὰ καπέλλα...

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

Ο ΕΚΤΟΣ ΤΟΜΟΣ
Ὁ ἕκτος τόμος τῆς Ἀ' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως» ὁ περιέχων τὸν περίφημον «Ἀνοικτόκαρδον» καὶ φερόμενος εἰς τὸν κατάλογόν μας ὡς ἐξηνητημένος, ἀνευρέθησαν. Ἀνευρέθησαν δηλαδὴ ἑλίγα ἀντίτυπα, λησμονημένα εἰς μίαν γωνίαν τῆς ἀποθήκης μας. Ὅστε ὅσοι θέλουν νὰ ἔχουν καὶ αὐτὸν εἰς τὴν σειράν των τόμων των, ἄς σπεύσουν νὰ μὰς τὸν παραγγείλουν πρὶν ἐξαντληθῇ ὀριστικῶς. Τιμᾶται δρ. 2.80.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ' (Συνέχεια).

Ἐνῶ ὁ Μὰκ Βέιρρ ἐπέστρεφεν εἰς τὸ κατάστροφμα, συνεκρούσθη μὲ δύο ἀπὸ τοὺς συντρόφους του, οἱ ὁποῖοι μετέφεραν ἕνα ἄλλον, πληγωμένον βαρέως.

Μία πελωρία τροχαλία (καροῦλι), τοῦ εἶχε πέση τυχαίως εἰς τὸ κεφάλι, ἀπὸ τὸ ὕψος ἐνὸς ἰστού, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐξέπνεεν.

Ὁ Μὰκ Βέιρρ μόλις ἀκούει τὰς ἐξηγήσεις ποῦ τοῦ δίδουν οἱ μάρτυρες τοῦ παραδόξου συμβάντος. Πᾶσα ἰδέα ἐγκλήματος ἀπεκλείετο, ἐπειδὴ κανεὶς δὲν εὕρισκετο ἐπὶ τοῦ ἰστού τὴν στιγμήν ἐκείνην. Τὸ καροῦλι εἶχε πέση μόνον του.

Ἐξαπλώνουν τὸν τραυματίαν εἰς ἕνα καναπέν. Δὲν τοῦ μένουν παρά ὀλίγαι στιγμαὶ ζωῆς. Ἐξαφνα τὰ χεῖλη του κινούνται ὡς, ἂν ἤθελε νὰ ὁμιλήσῃ καὶ νεύει εἰς τὸν Μὰκ Βέιρρ νὰ πλησιάσῃ.

Ὁ πρόεδρος σκύπτει τότε εἰς τὸ στόμα τοῦ ἐτοιμοθανάτου, ὁ ὁποῖος, μεταξὺ δύο σπασμῶν, τῷ ψιθυρίζει:

— Στὴν τσέπη μου... ἕνα μαργαριτάρι...

Τῶντι, εἰς τὴν τσέπην τοῦ νεκροῦ, ὁ πρόεδρος τῶν Ἀνικητῶν εὕρισκε τὴν μικρὰν θήκην, τὴν ἀνοίγει βιαστικὰ καὶ ἐκθαμβὸς ἀνακράζει:

— Ἄ, τί ὠραῖο ποῦ εἶνε!

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Μωρίς Ζιλλάρ ἀνοίγει ὁμιλίαν μὲ τὸν νεκρὸν τηλεγραφικῶν τῆς θαλαμηγοῦ.

Μετὰ δύο ὥρας θὰ φθάσουν εἰς τὴν Χάρβη, καὶ ὁ Μωρίς θέλει νὰ μάθῃ τὸν χειρισμὸν τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου.

— Ὡστε, ἐρωτᾷ τὸν συνομιλητὴν του, ἂν ἤθελα τώρα νὰ στείλω ἕνα τηλεγράφημα στὴν ἀπέναντι ἀκτὴ, θὰ μποροῦσα;

— Βεβαίως... τίποτ' εὐκολώτερον.

— Τότε, φωνάζει: Ἐξαφνα ὁ νεκρὸς ντ'έτ εκτιδ, ἄς μὴ χάνωμε στιγμή. Κιθῆστ' ἐκεῖ καὶ τηλεγραφήστε:

«Θαλαμηγὸς Καρχαρίας, ἀνέγκουσα εἰς τὸν Οὐίλιαμ Χόλκερ, ἔπεσεν εἰς χεῖρας ληστοπειρατῶν.»

Κατάπληκτος ὁ τηλεγραφητής, ὁ ὁποῖος ἐξαλάμβανε τὸν Μωρίς ὡς συνέ-

νοχον τῶν κακούργων, σταματᾷ καὶ τὸν ἐρωτᾷ διὰ τοῦ βλέμματος.

— Ἐξακολουθεῖτε λοιπόν! φωνάζει ὁ νέος· κάμετε γρήγορα! Παίζουμε τώρα μεγάλο παιχνίδι. Ἐμπρός:

«Φθάνει εἰς Χάρβην μετὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν. Σπεύσατε νὰ συλλάβετε.»

Ἀλλὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην, ὁ πρεσβυτερός τῶν Ἀνικητῶν, ὁ ὁποῖος τὸν ἐξήτουσεν, εἰσβάλλει εἰς τὴν καμπίναν τοῦ τηλεγράφου καὶ ἀκούει τὰς λέξεις, ποῦ ὑπαγορεύει ὁ Μωρίς.

— Ἀθλιοί! φωνάζει, προτείων ἕνα πιστόλι. Σταθῆτε! Ἀφίστε γρήγορα τὴ μηχανή, γιατί πυροβολῶ!

Ἄλλ' ὁ Μωρίς ὀρμᾷ, παρεντίθεται μεταξὺ τοῦ τηλεγράφου καὶ τοῦ Μὰκ Βέιρρ, κ' ἐξάγων καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν τσέπην του ἕνα ρεβόλβερ, τὸ διευθύνει κατὰ τοῦ προέδρου καὶ διατάσσει ψυχρῶς:

— Ἐξακαλουθήστε!

«...νὰ συλλάβετε τὴν συμμορίαν, τῆς ὁποίας ἀρχηγὸς εἶνε ὁ Μὰκ Βέιρρ».

Ἡ μηχανὴ ἀφίνει ἕνα κρότον ξηρὸν. Ἐτελείωσε! Τὸ μαῦρο μαργαριτάρι φέρεται δυστυχίαν!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'

Δύο ἄθλοι τοῦ Μωρίς Ζιλλάρ

Ὁ Μὰκ Βέιρρ ἐξώρμησεν εὐθὺς καὶ διέταξε μὲ μεγάλας φωνὰς νὰλλάξουν τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου καὶ ναυξήσουν τὴν ταχύτητα τῆς μηχανῆς.

Αἱ διαταγαὶ ἐξετελέσθησαν ἀμέσως καὶ ὁ «Καρχαρίας» ἤρχισε νὰ τρέχῃ ὀλοταγῶς πρὸς νότον. Ἡ θάλασσα ἦτο γαληνιαία. Οὔτε μία πνοὴ ἀνέμου δὲν ἐπεβράδυνε τὸ τρελλὸν ἐκεῖνο τρέξιμον.

— Σὲ δύο ὥρας θὰ εἴμεθα ἐκτὸς κινδύνου, εἶπεν ὁ πρόεδρος τῶν Ἀνικητῶν. Πολὺ τολμηρὸς αὐτὸς ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, ἀλλὰ καὶ ἀσύνητος. Ἄν ἐφρόντιζε μόνον νὰ κλείσῃ τὴν καμπίναν τοῦ τηλεγράφου, ὅταν ὑπαγόρευε τὸ τηλεγράμμά του θὰ μὴ τὴ σάκωνε τὴ δουλειά.

Ἀλλὰ τώρα πάει. τὴν ἔπαθε αὐτὸς. Ἀφίνω τὴ Χάρβη δεξιᾷ μου καὶ τρέχω πρὸς τὸ Γ' θρατάρ. Ἐλπίζω νὰ ποθῶ σθοῦμε αἰσίως στὴ Λισσαβὼνα. Πρὸ μακρινὸ τὸ ταξεῖδι· μας ἀπ' ὅ, τι τὸ λογαριαζάμε, — ἀλλὰ... ἀξίζει τὸν κόπο!

Ἐξαφνα ἕνας δυνατὸς κρότος συνετάραξεν ὀλόκληρον τὸ πλοῖον καὶ μία γιγαντιαία στήλη ἀτμοῦ ἀνεδόθη ἀπὸ τὸ μηχανοστάσιον. Ὁ «Καρχαρίας» ἐστάθη ἀποτομῶς.

— Τί συμβαίνει; ἠρώτησεν ὁ Μὰκ Βέιρρ ἀπὸ τὴν γέφυραν. Κανένα δυστύχημα;

— Ἐσκασε ἕνας κύλινδρος, ἀπεκρίθη ὁ θερμωτής διὰ τοῦ ἀκουστικοῦ.

— Νὰ πάρῃ ὀργή! Καὶ πόση ὥρα θὰ χρειασθῇ γιὰ τὴν ἐπισκευή;

— Δυὸ μέρες... ἔξερω κ' ἐγώ; ... ἴσως καὶ περισσότερο.

— Δυὸ μέρες; Τί λὸς ἐκεῖ! Μόλις σοῦ δίνω ἐγὼ δύο ὥρες. Ἐφθασα!...

Σὰν τρελλός, ὁ Μὰκ Βέιρρ ὤρμησεν εἰς τὸ μηχανοστάσιον, διὰ νὰ ἰδῇ τὴν ζημίαν.

— Ὅριστε, τῷ εἶπεν ὁ μηχανικός. Σὲ δύο ὥρες νὰ διορθωθῇ αὐτό, εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον. Θὰ χρειασθοῦν τὸ ὀλιγώτερον σαρανταοκτὼ.

— Εἶνε τυχαῖον; ἠρώτησεν ὁ Μὰκ Βέιρρ σκεπτικῶς. Ἐπειδὴ ἴσως δυναμάσαμε τὸν ἀτμὸ;

— Ἄφου μ' ἐρωτᾶτε, θὰ σᾶς τὸ πῶ. ἀπεκρίθη ὁ μηχανικός. Ὅχι· δὲν εἶνε τυχαῖον.

— Ἀλλὰ τότε, τί εἶνε;

— Ἐγίνεον ἐπιτήδες. Κάποιος ἐρίξε στὸν κύλινδρο αὐτό.

Καὶ τεινῶν μίαν γαλυθδίνην σφαῖραν σὰν καρδί, ὁ μηχανικός προσέθεσεν:

— Ἴσως εἶνε ἐκδίκησις τοῦ μίστερ Χόλκερ.

Ὁ Μὰκ Βέιρρ ἀφῆκε κραυγὴν λύσσης καὶ ἔτρεξε σὰν δαιμονισμένος εἰς τὴν καμπίναν τοῦ ἀσυρμάτου, ὅπου εἶχεν ἀφίστη τὸν Μωρίς Ζιλλάρ.

— Αὐτὸς τὴν κάμε! πάλι αὐτὸς!...

Ναί, ἀλλ' αὐτὴ τὴ φορά, τὸν σιοτώνω. Ἀνοίγει τὴν καμπίνα καὶ εἰσορμᾷ ὡς θηρίον ποῦ ζητεῖ λείαν.

Ἡ καμπίνα εἶνε ἀεῖα. Ὁ Μὰκ Βέιρρ τὴν πριγυρίζει, κυττάζει κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι, μέσα εἰς ἕνα μεγάλο ἐρμάρι, — τίποτε!

Ἐξαφνα, ἕνας ἄνθρωπος ἐσπερόβηλε εἰς τὸ σκοτάδι, ἠΰθυρα τῆς καμπίνας κλείνει μὲ ὀρμήν, τὸ κλειδί τῆς

τρίζει, οἱ σύρται τῆς κροτοῦν... Ὁ πρόεδρος τῶν Ἀνικητῶν εἶνε φυλακισμένος.

«Καὶ τώρα, συλλογίζεται ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, ἕλος χαρὰ, πάμε νὰ βροῦμε τὸν κ. Χόλκερ. Θὰ εὐχαριστηθῇ πολὺ νὰ μάθῃ, ὅτι ἡ τίγρις μπῆκε στὸ κλουβί τῆς!»

Καὶ ὁ γενναῖος ντ'έτ εκτιδ, ὁποῖος, χάρις εἰς τὴν ἀπίστευτον τόλμην του, χάρις εἰς τὴν ἐπτακτον δεξιότητά του, εἶχε κατορθώσῃ νὰ φυλακίσῃ τὸν Μὰκ Βέιρρ, κατῆλθεν εἰς τὸ κατάστροφμα τοῦ «Καρχαρίας» κ' ἐπῆγε κατ' εὐθείαν εἰς τὴν καμπίναν, ὅπου ἦτο κλεισμένος ὁ κ. Χόλκερ μὲ τὴν οικογενεῖάν του.

(Ἐπεται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΕΝΑΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Πῶς νὰ ἐξοφλήσῃ κανεὶς ἀπέναντι τῶν γονέων του.

Μίαν ἡμέραν, ὁ Ἐπιθεωρητής τῶν σχολείων, ἐπισκεπτόμενος ἕν παρθενωγαγεῖον τοῦ Τυρόλου, ἠρώτησε τὴν διδασκάλισσαν:

— Ποία ἀπὸ τὰς μαθητριάς σας εἶνε ἡ πιὸ δυνατὴ εἰς τὴν ἀριθμητικὴν;

Ἡ διδασκάλισσα ὑπέδειξε τότε ἕνα κοριτσάκι, πρὸς τὸ ὁποῖον ὁ Ἐπιθεωρητής εἶπε:

— Ὡς σοῦ κάμω, μικρούλα μου, μιὰ δύσκολη ἐρώτησι. Ἐξέρεις νὰ μοῦ πῆς πόσο κοστίζει ὡς τώρα εἰς τοὺς γονεὺς σου;

Ἡ μικρούλα, πολὺ στενωχωρημένη, ἔσκυψε τὸ κεφαλάκι τῆς χωρὶς νὰ πῇ λέξιν.

— Δὲν θάκαμες ποτὲ αὐτὸ τὸν λογαριασμό, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἐπιθεωρητής. Εἶνε ὄμως ἀπὸ τοὺς λογαριασμοὺς ποῦ ἐνδιαφέρουν τὰ παιδιά καὶ πρέπει κάπου-λάπου νὰ τὸν κάμνουν. Γιὰ νὰ ἰδοῦμε ἂν μποροῦμε νὰ τὸν κάμωμε τώρα μαζί!...

Λοιπὸν: φαγητὸν, ἐνδύματα, παπούτσια, πλυστικά κτλ. νὰ βάλωμε γιὰ ὅλ' αὐτὰ μιὰ δραχμὴ τὴν ἡμέρα;

— Ὡ, λέγει ἡ μικρούλα· μοῦ φαίνεται πῶς εἶνε λίγόν...

— Δὲν παύει. Μιὰ δραχμὴ λοιπὸν τὴν ἡμέρα. Πόσο μᾶς κάνει ἕνα μῆνα;

— Τριάντα δραχμές.

— Ὡραία. Καὶ τὸ ἔτος πόσους μῆνας ἔχει;

— Δώδεκα.

— Καὶ σὺ... πόσων ἐτῶν εἶσαι;

— Δέκα.

— Λαμπρά! Κάμε λοιπὸν τὸν λογαριασμό, νὰ μοῦ πῆς πόσο κοστίζει στοὺς γονεὺς σου ὡς τώρα.

Τὸ κοριτσάκι ἔκαμε τοὺς δύο πολλαπλασιασμοὺς καὶ κατόπιν ἐφώνησεν ἐμπληκτον, σγεδὸν τρομαγμένον:

— Τρεῖς χιλιάδες ἐξακόσιες δραχμές! Μὴν ἔκαμα κανένα λάθος;

— Ὅχι, παιδί μου, ἀπάντησεν ὁ Ἐπιθεωρητής. Κανένα λάθος δὲν ἔκαμες. Σωστά, 3,600 δραχμές. Καὶ ἂν ἐδάλαμε δύο δραχμὲς τὴν ἡμέρα, ποῦ εἶνε ἴσως καὶ τὸ σωστότερον, θὰ βροῦκαμε 7,200.

Ἀλλὰ... δὲν εἶνε μόνον αὐτὰ. Γιατί δὲν ἐδάλαμε οὔτε γιὰ γιαιτροὺς, οὔτε γιὰ γιαιτριὰ, ὅταν ἀρρωστοῦσε, οὔτε γιὰ τὰ βιβλία τοῦ σχολείου σου, οὔτε γιὰ τὰ παιχνίδια σου.

Ἐπειτα, συλλογίσου τοὺς κόπους καὶ τῆς ἀγρυπνίας τῆς μητέρας σου, ὡς καὶ καὶ τοὺς κόπους τοῦ πατέρα σου, ὁποῖος ἐργάζεται γιὰ τὴν οικογενεῖάν σου ὅλην τὴν ἡμέρα καὶ ἴσως, καμμιά φορά, καὶ τὴν νύκτα. Καὶ τώρα πές μου: ἡ ἀγάπη, οἱ κόποι, αἱ φροντίδες τῶν γονέων, μποροῦν νὰ λογαριασθοῦν εἰς χρῆμα; μποροῦμε δηλαδὴ νὰ ποῦμε πέντε δραχμῶν ἀγάπη; δέκα

δραχμῶν φροντίς, εἴκοσι δραχμῶν ἀγρυπνία;

— Ὡ, ἔχι βέβαια! ἀπεκρίθη ἡ μικρὴ μαθήτρια.

Ἄφου λοιπὸν, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἐπιθεωρητής, ὅλ' αὐτὰ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ λογαριασθοῦν εἰς χρῆμα, πῶς σεῖς, παιδιά, θὰ μπορέσετε νὰ πληρώσετε τοὺς γονεὺς σας, γιὰ ὅσα ἐξώδευσαν γιὰ σᾶς ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποῦ ἤλθατε στὸν κόσμον;

Ἡ μικρούλα ἐσκέφθη καὶ εἶπε: — Νὰ τοὺς ἀγαποῦμε μ' ὅλην μας τὴν καρδιά καὶ νὰ ἐργαζομαστε καὶ μεῖς ὅπως ἐκεῖνοι.

— Ναί, παιδί μου, ἔχεις δίκιο, ἀπεκρίθη ὁ Ἐπιθεωρητής. Μιὰ καλὴ διαγωγή καὶ φιλόστοργος, τρυφερὴ καρδιά εἶνε ὁ καλλίτερος τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον εἰμποροῦμε νὰ ἐξοφλήσωμεν ἀπέναντι τῶν γονέων μας.

(Ἐν τοῦ Γαλλιοῦ) Λ. Σ.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἡ δύναμις τοῦ ἀνέμου

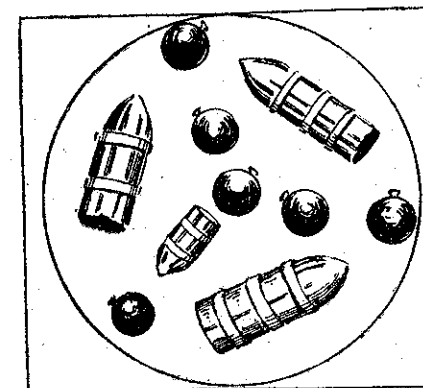
Ἡεῖκων αὐτῆ, ἐκ φωτογραφίας, παριστᾷ ἕνα βαγόνι περασμένον πέρα-πέρα ἀπὸ ἕνα ζύλον.

Τὸ ζύλον αὐτὸ ἀνηρπάγη ὑπὸ ἀνεμοστροβίλου κ' ἐρρίθη εἰς τὸ βαγόνι μὲ τόσην δύναμιν, ὥστε τὸ διεπέρασε. Τοῦτο συνέβη εἰς μίαν πόλιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Ἄνεμοστροβίλου κ' ἐρρίθη εἰς τὸ βαγόνι μὲ τόσην δύναμιν, ὥστε τὸ διεπέρασε. Τοῦτο συνέβη εἰς μίαν πόλιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

α) Πρόβλημα.

Ἴδου ἕνας κύκλος μὲ ἔξ σφαιρας καὶ μὲ τεσσάρων ἐβίδας. Εἰς τὸ σχῆμα αὐτὸ πρόκειται νὰ χαραχθεῖ τρεῖς ἄλλους κύκλους διασταυρούμενους οὕτως, ὥστε καθὲν ἀπὸ τὰ βλήματα αὐτὰ νὰ εὕρεθῃ χωρισμένον ἐντὸς τῶν.

β) Παιγνιον

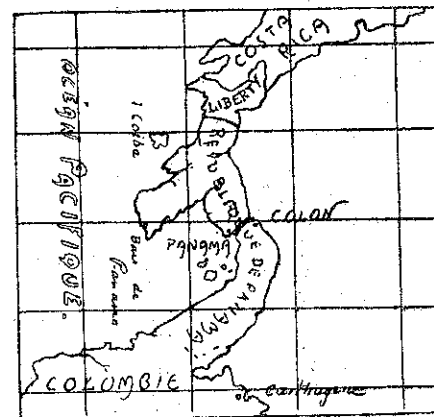
Ἐστὴν αὐτὸ Ἀιματομένο Σίφος

Table with 4 columns and 4 rows containing letters: TI, H, THN, TI; E, AEN, KAI, E; XEI, STON, HOY, XEI; MH, PA, XA, MH.

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐταί, ὥστε νὰποτελεσθῇ γνωστοτάτη παροιμία ἀπὸ ἑνδεκα λέξεις.

Ἀγλωσσι: Αἱ λύσεις—δωρηθήσονται ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, —συνοδεύονται ἀπαραιτήτως ὑπὸ ἐνὸς μόνον δεκαλέπτου καθαροῦ γραμματοσήμου.

Ῥύσεις τοῦ 47ου φύλλου

α.) Ἴδου ποῖον τεμάχιον χάρτου τῆς Ἀμερικῆς ἀναποφρίνεται πρὸς τὴν εἰκόνα τῆς κυρίας. — β.) Ἀθῆναι, Πάρισι, Σπάρτη, Πύργος, Ἐρμούπολις, Ἄργος. — γ.) Tout service merite recompense.

ήδη ή εγγραφή των εις την "Διάπλιν". Ηρώς της Δένης, σ' ευχαριστώ πολύ δι' όλα γράφεις. Ευχαριστώ επίσης και την αγαπητήν μου βιβλίαν σου που με βοηθεί τόσο εις τας εργασίας. Με τέτοιαν εορτήν και με τσόν ζήλον, βέβαια που θα πάσης πρώτης τάξεως βραβείον εις το ξεσπάθωμα. Αί λύσεις σου εληφθήσαν δλί. Γράψε μου ποία φύλλα δεν έλαβε ή Λάκης, να του τά στείλω.

Ο Υιός της Σεμείης μου γράφει: "Δικαιολογώ πληρέστατα τα κορίτσια, που δεν εμπορούν να κάμουν τίποτε το ύψαιον. Δίτσι κατά τινα άγγλον σόφον, ό εγκέφαλος της γυναικός υπολείπεται κατά 30 γραμμάρια τού ανδρικού, και άλλας πολλές ατέλειās έχει. Τα κορίτσια λοιπόν έχουν δικαίον, όχι όμως διά τούς λόγους που λέγονται. Πολύ καλά. Έδιδάσκα όμως κάπου κ' έχω ότι ή διαφορά μεταξύ ανδρικού και γυναικίου εγκεφάλου εμφανίζεται μετά την ενηλικίωσιν. Μέχρι της ηλικίας δηλαδή των 15 ως 18 έτων, άγχρια και κορίτσια έχουν τās ίδίās διανοητικές δυνάμεις, μερικοί μάλιστα ισχυρίζονται ότι τα κορίτσια είναι έξυπνότερα. Όστι δεν εμπορούν να προσφασίζονται ότι... τα άδικησε ή φύσις!

Δεν είναι άσχημα τα ποιήματά σου, Ρωθύρε, Κάπου - κάπου μάλιστα τα εύρισκα πολύ επιτυχημένα. Όπωςδήποτε μωρτυρούν ότι θα γράψης καλά. Άλλά χρειάζεται επίμονη, μελέτη, επίμελεια, άφοσίωσις. Προς το παρόν, επειδή δεν έχεις πολόν καιρόν, θα σ' εσυμβούλευα να γράφης ολιγώτερον και προσεκτικώτερα.

Ακούσατε τί έπαθε το Σάββατο το Στενημαχιωτάκι. Ήτο έπάνω και έγραφε, όταν από κάτω από την είσοδο, το έφώναξε ό μπαμπάς του. Εκείνο άρχισε να κατέβη ή δέ μπαμπάς, που ήθελε να του δώσει την Διάπλιν κ' έβιάζετο να φύγη, την έρριψεν εις το γραμματοκιβώτιον κ' έφυγε. Όταν το Στενημαχιωτάκι κατέβη, την είδε μέσα στο κουτί από το τζάμι που έχει έπάνω, αλλά πω, να την πάρη, αφού το κλειδί το είχε ό μπαμπάς; Και ποιος ξέρει ποτε θα γούριε! Από την άνοσημονόρσην του, άπεφάσισε τότε να παράβιαση το κουτί, αλλά δεν κατάρωσε άλλο παρά να σπάση το τζάμι, άκριβώς; την στιγμήν που έγούριζε ό μπαμπάς, ό όπος τόν έπιασε και διά τιμωρίαν, τού έκράτησε την Διάπλιν μέχρι της έπομένης. Βλέπετε τί παλίμη; όποιος δεν τρέχει άμέσως όταν τόν φωνάξη ό μπαμπάς;

Θραύς επιστολής μου έπεσαν αυτήν την εβδομάδα και οι εξής: "Ένετικός Λέων, Νεράιδα των Άνθέων, Μπισουές, Μπαρουτομπισμημένη Γαλανόλευκη, Νιηφόρος Εύζωνος, Δέ' ά' έλα, Άγγελος της Νίκης, Άστήρ της Δένης και Μέλλον Θουαμβευτής (δευτερον.) Τους ευχαριστώ όλους, έξέτελεσα τās παραγγελίας των, αλλά δεν υπάρχη χώρος διά περισσότερα.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.
"Εμρίνονται": "Ακτινές Ραίνιγγεν" της Τρελλής Νεράιδας, "Στο κρεβάτι" της Φαούλας, "Φθινόπωρο" της Μεγάλης Ελλάδος, "Το μέλλον μου" τού Πέτρον Ριονσάι, "Σονέττο Βασιλείου τού Βουλγαροκτόνου, "Ο Τρυγητός" της Προσέλλας, "Μικρά διάφορα διαφόρων."
"Απορρίπτονται": "Ο ήλιος σε λίγο όνει" (κοινό), "Επιστολή τού Κορυκοκεφαλάκη" (όχι όσον έπρεπε νόστιμη), "Ο Χάρος" (άκίτλληλον), "Χαιρετισμός", "Η Ενωτική", "Φθινοπωρινή Καλοκαιριά", "Κωμωδία μονόπρακτος" (άτεγνα), "Κοιμητήρι" (άπαισιόδοξον), "Αρχή τού πάν" (μαχογγραμμένο).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ
Μικρά Μυστικά επιθυμούν ανταλλάξουν; ή Νεράιδα των Άνθέων (0) με Φράουλαν, Φάωνα, "Ηρώα τού 1913, ή Πριγκίπισσα των Δολλαρίων (0) με Δοξαμένον

Ρήνον, Δίγλην τού Έλληνισμού, Έουθουαίαν Σιβύλην, Τοικυμλαν, Νεράιδα των Άνθέων, Φιλιάτην Ελλάδα, Κίριασάιν, ή Ωραία Γαλιναία (0) με Φούλαν, Τελούλαν.

Η Διάπλιν ασπάζεται τους φίλους της. **Παναγιώτην Δ. Γ.** (Έλαβα ευχαριστώ δι' όλα γράφεις.) **Έλευθερωθείαν** **Ηπειρον** (Έλαβα, ευχαριστώ.) **Μέλλοντα Θουαμβευτήν** (ευχαριστώ διά τού νέον ξεσπάθωμα' αυξήσασθε και πληθύεσθε!) **Βασιλείον τόν Βουλγαροκτόνον** (τό τελευταίον σου "Από τού Λεξικόν μου", φρασίτατον, εληφθήκη κ' έστουχιοθετήθη, αλλά είνε δύο έβδομάδες τώρα που μένει έξω από την Σελίδα, επειδή δεν οικονομείται ή κατάλληλος χώρος) συμβαίνει, βλέπεις, και αυτό, κάθε φοράν δίδω έπτά-όκτώ κομμάτια, από τα όποια δημοσιεύονται πέντε-έξ, όσα προσαρμόζονται και ταριάζουν ώστε να γαμήση άκριβώς ή Σελίς.) **Ναυτάκι των Σπετιών** (έννοουσα τό "Άλογα και τά στροίδια. Δημιούργημα θα γίνη.) **Ωραίαν Γαλιναίαν** (έστειλα.) **Πέτρον Ριονσάι** (τα κομμάτια σου έκείνα ένεκρίθησαν, δεν άνεκρέθησαν όμως ως μικρά.) **Βασιλίδα τού Βοσπόρου** (βραβείον έστειλα. **Αδόντομον** "Ηπειρον (ευχαριστώ διά τού ξεσπάθωμα.) **Μεγάλην Ελλάδα** (έχει καλώς.) **Νηριοτοπούλαν** (περιμένα.) **Τρελλήν Νεράιδα** (και στα δικά σου.) **Σουαράκι** (βραβείον έστειλα.) **Πληρωμένον** "Ηπειρώτην" (βραβείον έστειλα.) **Ποιγκίσιον των Δολλαρίων** κελ. κτλ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 3ην Νοεμβρίου, άπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Συνέχεια τού 152ου Διαγωνισμού Δύσεων Αύγουστου - Νοεμβρίου.

Αί λύσεις γίνονται δεκταί μέχρι της 27ης Δεκεμβρίου. Άλλά και πέραν της προθεσμίας ταύτης, έφ' όσον δεν θα έχουν άκομη δημοσιευθή.

603. Λεξιγράφος
"Επιρρημα, με κάτι που φορείς. Κι' άνωνωμία, μπήκαν στη γραμμή Κ' έβωκαν ποταμό εις τη στιγμή. Πολύ μεγάλο, της Άμερικής; Έστάλη υπό τού Βουλγαροφάγου Εύζωνου.

604. Στοιχειόγραφος
Σε μιά νήσον τού Αιγαίου Ένα γράμμα προσκόλλας. Και, χειρότερο τού ζώου Είνε αυτό που άπαντξ. Έστάλη υπό τού Μπισουές.

605. Μεταγραμματισμός
"Αν μιάς άνωνωμίας, Τήν ουρά άντικαταστήσης, Της γνωστής Μυθολογίας. Πρόσωπο θά σχηματίσης. Έστάλη υπό τού Ένδοξο Σούλι.

606. Τονόγραφος
Έρωτώ και μάκνιτξ; Με μιά αίνην τού τόνου. Και τό ένα και τό άλλο, Έπιρρηματξ είνε χρόνου. Έστάλη υπό της Φούλας.

607. Ψαρονόκιλλον
Νάντικατασταθούν οι άστερίσκοι διά γραμμάτων, ούτως ώστε να γινώσκονται κατά σειράν: πηγήν, πόλις, Ιταλική, ποταμός της Γερμανίας,

πηγήν, ποταμός της Γραφής, θεός τών Βαβυλωνίων, άρκετόν, υπαρφοκτόν. Έστάλη υπό Βασιλείου Γ. Πουλοπούλου.

608. Αριθμητική διά λέξεων
Μέρος τού φυτού - άγριον ζώον = σύνδεσμος + (τό πολυτιμώτερον κτήμα - άρνητικόν =) άνωνωμία + (υπό τού Πριάμου - μέλος τού προσώπου =) φθόγγος + (έπιστήμων επαγγελματίας - ένθη =) ύπήκοος τού Πριάμου. Άθροισμα υπολοίπων: Βασιλεύς της Μακεδονίας.

Έστάλη υπό τού Ένετικού Λέοντος.
609. Λογοπαίγιον
Ποιον ιερών βιβλίων, ενώ περιέχει πολλά, λέγεται άδειον; Έστάλη υπό τού Πανούργου Όδυσσεώς.

610. Άκροστιχίς εξ Άντιθέτων
Να εύρεθούν άντίθετα τών κάτωθι λέξεων ταύτα, ώστε διά τών άρχικόν των ναποτελήται άρχαίος βασιλεύς: **Ημερος, τραχύς, δυστυχής, χλωρός, εύπροεπής, παλιός, αεροπόρος, ξηλόνος, ταλαίπωρος, ομίς.**

Έστάλη υπό Κωνστ. Α. Μαρούδα.
611. Φωνηεντόλογον
* - α γ ς - ν - - - - ν ο
Έστάλη υπό τού Δοξαμένου Λαβάρου.
612. Γρίφος
τι - - - - - ιτ - - - - - ιτ
τι - - - - - ιτ - - - - - ιτ
Όα ρ' - - - - - δ' - - - - - φθή Κέως
ιτ - - - - - ιτ - - - - - ιτ
τι - - - - - ιτ
Έστάλη υπό τού Ρωθύρου.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
[ΙΕ-62]

Ιδρύθη εν Σύρω παράρτημα τού "Έλληνό-Παιδός" με πρόεδρον και γραμματέα τόν Μπισουέ. Άντιπρόεδρος ή Κόρη τού Γιάλου. Ταμίας: Κ. Βαλμάς. Σύμβουλοι: ή Νεαρά Κρήσσα και ή Έθνος τών Αεροπόρων. Παρακαλώ λοιπόν τούς συνδρομητάς και συνδρομητριάς της Σύρου, όπως μοι δηλώσωσι την διευθυνσίν των. Διευθύνσις άσφαλής: Κύριον Μπισουέ, Poste - Restante, Σύρον.

[ΙΕ-63]
Ανταλλάξαι και ανταλλάκτρια, "Άλε! Άνταλλάσσω σ. ρ. παναχθήεν. Διευθύνσις άσφαλής: Μπισουέ, ρ. Γ. Σύρον.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
δών αι λύσεις, άδιακρίτως φυλλάδιον έλήφθησαν άπό 28 Οκτ. - 3 Νοεμ.

- ΑΘΗΝΩΝ: Δημ. Π. Μανσής, Ιω. Α. Πελεκάνος Α. Γιαννάκης, Στ. Κοιλίας, Εμ. Θ. Κασσαβέτης, Ιω. Α. Μόρου, Κον. Β. Καραβέλλος.
- ΑΜΑΘΙΣΤΗΣ: Χρυσή Σισίνη.
- ΒΟΛΟΥ: Χαρίκλεια Κάτσικα, Ροζαλία Εύστ. Σιρέτα, Ηλ. Α. Αρδαβάνης, Χρ. Γ. Χρυσόχοι.
- ΙΘΑΚΗΣ: Ν. Κονταράτος, Χάρις.
- ΚΑΙΡΟΥ: Μαρίνα Παζάνη.
- ΚΑΛΑΜΩΝ: Στ. Ι. Γεωργιάδης.
- ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σοφός τού Μελλοντος.
- ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Μαρίνα Άλ. Ζακωνθινού.
- ΛΑΜΙΑΣ: Μίνα Α. Τούλλη.
- ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Κ. Ν. Ρούτσης, Κόκκινο Μελάνι, Λουκάς Α. Αδαμόπουλος.
- ΠΑΤΡΩΝ: Γεωρ. Α. Μαρκέτος, Κίτσος, Α. Κοντιάδης.
- ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Όθριος Άνεμος, Νικ. Πρωτονοτάριος, Ι. Μιχαλάκος.
- ΣΥΡΟΥ: Άγγελική Σ. Σίδερη, Ε. Ν. Γιαμαλάκης.
- ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Μικρά Σανθομαλλούσα, Όθωμανίς, Βοσκοπούλα τού Βουνού, Πόπη Κ. Ζαχαχάνη, Χρ. Κ. Θεοδοσόπουλας.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
"Όλον τών άνωτέρω τά δνόματα έτέθησαν εις την κληρονομία και εληφθήθη έν Άθήναις ΔΗΜ. Π. ΜΑΚΡΗΣ, ό όποιος ένεργάθη διά τούς μήνας άπό 1ης Δεκεμβρίου. Παρακαλείτε υδ να μάς στείλη την διευθυνσίν του.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ
Συνιστάμενον υπό τού Υπουργείου της Παιδείας ως τού κατ' έξοχην παιδικών περιοδικών σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις την χώραν ήμιν ύψηλείας και υπό τού Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ		ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Α. 20	
Έσωτερικόν		Έξωτερικόν		Διά τών Πρακτόρων Εσωτερ. λ. 10. Έξωτερ. λ. 16	
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879		ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ		Φύλλα προηγουμένων έτών, Α' και Β' περιόδου τιμώνται έκαστον λεπ. 25	
Ετήσια . . . . . δρ. 8.-		Ετήσια . . . . . φρ. 10.-		ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ	
Έξάμηνος 4,50		Έξάμηνος 5,50		"Όδός Εδριπέδου άρ. 38, παρά τού Βασιλείου	
Τριμήνος 2,50		Τριμήνος 3.-		ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	
Αί συνδρομαί άρχονται την 1ην έκάστου μηνός.		Αί συνδρομαί άρχονται την 1ην έκάστου μηνός.		Έτος 37ον. - Αριθ. 50	
Περίοδος Β' - Τόμος 22ος		Έν Άθήναις, 14 Νοεμβρίου 1915			

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)
Με πιστολίε.
Η Άμερικανίς έφαινετο τότεν ήσυχη και τότεν γελαστή, ως εάν της έκαμναν την καλλιτέραν υποδοχίν. Είχε σηκωθή και ό Ραούλ την είδε να βγάξη γρήγορα ένα πράγμα από τόν μέγαλον της σακκον και να πωσύρεται εις τού βάθος τού δωματίου. Από εκεί, πριν υποπτευθή κανείς τί έτοιμάζετο να κάμη, έχαμηλώσεν ένα ρεβόλβερ που έκρατούσε κ' έπυροβόλησε.

"Στό διάβολο! άνέκραξεν ό διευθυντής ώχρός. Μούκοψε τού πουρό μου!
Πραγματικώς, τού μισό πουρο έμεινεν εις τού στόμα του, ενώ τού άλλο μισό άνηραπάγη από την σφαίραν της μίς Μπριδξ.
Φαντάζεσθε την ταραχήν και την άναστατάωσιν που έπέφερον αυτή ή "άπόπειρα" εις τού γραφείον. Οί γραμματείς ώρμησαν να συλλάβουν την Άμερικανίδα' άλλ' αυτή τούς έκράτησεν εις άπόστασιν, λέγουσα με διά θελκτικώτερον της μετρίαμα.

"Ο πρώτος που θα πλησιάζη δύο μέτρα, θα πέση κάτω!
Κανείς δεν έτόλμησε να προχωρήση. Τότε, έπωφελουμένη της άμηχανίας και της γενικής σιωπής, άπετάθη προς τόν διευθυντήν:
- Μίστερ Περές, τώ είπα, μη φοβήσθε. Ήθελα μόνον να σας δείξω, ότι ή άγνωστη

μπορεί να έργασθη 'ς όποιάδήποτε θέατρο και 'ς όποιάδήποτε πόλι τού κόσμου' να, παραδείγματος χάριν, εκει!
Νέος άντήχητε πυροβολισμός και ή σφαίρα τού ρεβόλβερ έκαμη μίαν τρύπαν εις ένα γεωγραφικόν χάρτην, κρεμασμένον εις τόν τοίχον.
- Κυτάξτε! έξηκολούθησεν ή σκοπεύτρια' αυτή ή τρόπα είνε τού Παρισι!

Πραγματικώς, ή χάρτης είχε τρυπηθή ακριβώς εις την θέσιν τού Παρισιού.
- Μπορώ επίσης να έργασθώ κ' εδώ! είπεν ή μίς Μπριδξ, ή όποια, χωρίς να στραφή αυτήν την φοράν, έπυροβόλησεν έπάνω από τόν ώμόν της, και ή σφαίρα της εύρήκεν επί τού χάρτου τού Βουένος Άδρες.

Οί παριστάμενοι ήρχισαν να διασκεδάσουν πολύ με αυτό τού παιγνίδι. Ένόησαν ότι δεν είχαν να κάμουν με τρελήν επικίνδυνην, αλλά με μίαν δεινήν άληθώς σκοπεύτριαν.
"Ο ίδιος ό διευθυντής ένευσεν εις τούς ανθρώπους του να την άφίσουν να έξακολούθηση.
Κ' ένθαρουνθείσα από την επιτυχίαν, ή μίς Μπριδξ έξηκολούθησε:
- Μίς δακτυλογράφε είπα προς την νεαράν ύπάλληλον' σάς διέκοφα την στιγμήν που ήθέλατε να πατήσετε τού Άλφα. Θα σας βοηθήσω!
Μόλις έπρόσθεσεν ή δακτυλογράφος να τραβηχθή προς τά έπίσω, και μία σφαίρα έκτύπησε την γραφομηχανήν της.
"Έτρεξαν τότε όλοι και είδαν, ότι πράγματι, ή σφαίρα της μίς Μπριδξ είχε πατήση τού γράμμα Α.
Τέλος ή Άμαζών έστρεψε τού όπλον της προς τόν Ραούλ, ό όποιος, χωρίς να δείξη τόν παραμικρόν φόβον έστάθη άνιήντος, περιμένων τόν νέον άθλον της κυρίας του.
- Μπού, τώ είπα, τού τρίτου κομπι της μπλούζας σου πρέπει να ξαναρραβηθή στερεά' ως τού ξηλώσασε!
Μπούμ! Και μαζί με τόν